

HORARIS I ALTRES INFORMACIONS

L'ESGLÉSIA ÉS OBERTA

De dilluns a divendres, feiners, de 9 a 14 i de 16 a 20
Dissabtes, de 9 a 13 i de 17 a 20
Diumenges i festius, de 10 a 13.45 i de 17.30 a 20
Despatx: de dilluns a divendres, de 10 a 13 i de 17.30 a 20

MISSES

Diumenges i festius de precepte: 11, 12*, 13*, 18 i 19*
Festius no de precepte: 11, 12*, 18 i 19*
Dilluns a dissabte: 10*, 12, 18 i 19*
El tercer dissabte, a les 11, Missa en llatí
(* En castellà)

EXPOSICIÓ I ADORACIÓ DEL SANTÍSSIM

Els dijous i els primers divendres de mes, després de la Missa de les 18, fins a les 19.30

RECESSOS DEL MES

Dones

3er Dimarts, dia 15, de 10.30 a 12
3er Dimarts, dia 15, de 16.30 a 18
3er Divendres, dia 18, de 19.30 a 21
3er Diumenge, dia 20, de 10.15 a 12

Homes

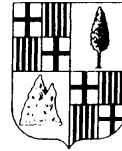
1er Dilluns, 7, de 19.30 a 21
2^{on} Dilluns, dia 14, de 19.30 a 21
3er Dimarts, dia 15, de 14.15 a 15.45
3er Dijous, dia 17, de 14.15 a 15.45

ABSÈNCIES

Mn. Juventeny, del 3 al 8
Mn. Esteruelas, del 7 al 21

QÜESTIONS SOBRE EL MATRIMONI

Curset per a parelles de promesos amb data de casament
Del 7 al 11 de febrer, de 20 a 21.30 hores

Montalegre

Full informatiu
Febrer 2011

Calendari litúrgic

2 La Presentació del Senyor
Mare de Déu de la Llum
6 Diumenge V durant l'any
11 La Mare de Déu de Lourdes
12 Santa Eulàlia, patrona de la ciutat de
Barcelona
13 Diumenge VI durant l'any
14 Sant Ciril i Sant Metodi, patrons
d'Europa
20 Diumenge VII durant l'any
22 La Càtedra de Sant Pere apòstol
27 Diumenge VIII durant l'any

Amb lletra negreta, els dies de precepte

LA FESTA DE LA LLUM

Com molt bé es pot llegir al web de Montalegre, el dia 2 de febrer, quaranta dies després del Nadal, respectant el termini previst a la Llei de l'Antiga Aliança, l'Església celebra la Presentació del Nen Jesús en el temple i la Purificació de la Mare de Déu; les dues festes unides perquè en realitat corresponen al mateix moment històric.

Tradicionalment aquesta festa rep el nom de la Candelera, una festa antiga que era anomenada **fiesta de la llum** perquè recordava que Crist és la Llum que entra en el món; l'Església ho simbolitza encenent candeles en les celebracions litúrgiques del dia.

Jesús mateix es presentarà com a Llum del Món, però anirà molt més enllà quan afirmarà que els seus deixebles també ho hem de ser. L'expressió és ben clara, recollida en l'Evangeli de Sant Mateu: *Vosaltres sou la llum del món. No és possible d'amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya, ni tampoc encenen una llàntia i la posen sota un atuell, sinó sobre el portallànties, i fa llum a tots els qui són a la casa. Que així resplendeixi la vostra llum davant de la gent perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare del cel.* (Mat 5, 14)

És una crida a la responsabilitat dels deixebles de Jesús. Cadascun d'ells ha de ser, hem de ser, llum que il·lumini el nostre voltant per l'esforç amb el qual procurem viure i difondre els ensenyaments de Jesús. Sovint el món es troba molt allunyat, i la temptació de mimetitzar-se amb l'entorn per no cridar l'atenció és molt gran. Contra aquesta temptació hem de lluitar: no es pot amagar la llum que s'ha encès, ha de brillar, ha d'il·luminar, s'ha de veure, encara que de vegades la llum sigui molesta per alguns. Molts màrtirs ens en donen un gran exemple meravellós de coherència. No han cedit a la pressió exterior en ambients molt adversos, encara que això els hagi costat donar la vida. Però aquest sacrifici ha estat sempre fecund; aquella llum que alguns pretenien apagar donant-los mort, va brillar encara amb més força i va quedar encesa per sempre. Gràcies a ells nosaltres som cristians.

Església de Santa Maria de Montalegre
Valldonzella, 13 / Montalegre, 7. 08001 Barcelona. Tel. 93 301 43 47
www.montalegre.org
e-mail: montalegre@montalegre.org

SOBRE EL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

Pels camins d'Europa (2)

Des que va ser nomenat Delegat del Pare per a diversos països d'Europa, aquest treball el va portar d'un lloc a un altre. José María va realitzar la tasca d'arrelar els apostolats de l'Opus Dei a cada país, amb la gràcia de Déu i recolzat en la fe que s'havia enfortit en el seu tracte amb el Pare en els anys 30, quan no hi havia gairebé res. Així ho exposava José Gabriel de la Rica, una de les persones amb qui va conviure a Alemanya: *"Quan jo el vaig conèixer el 1963, tot i que l'Obra a Alemanya era una cosa minúscula, parlava del que seria amb el temps amb un convenciment tal, que sense una fe gegant no es podia entendre. Sense disposar de mitjans materials i tocant de peus a terra animava a llançar-se a conèixer gent, a treballar a tot arreu, encara que no es veiés el fruit de l'apostolat. (...) Treballava pensant en el futur, sense cap mena de dubte que en tots els països es desenvoluparia l'Obra, com efectivament així va ser".*

La comprovació de les escasses forces de les que disposava per a la magnitud de la tasca, no el portava al desànim, ni a la desesperança. Ho ressaltava ell mateix en una meditació: *"Si volem ser fidels a la crida de Déu i realitzar un servei efectiu i continuat, hem de tenir present que l'acció principal és de Déu -la seva gràcia- però és també indispensable l'acció instrumental de l'home que realitza la seva acció pròpia, humana i que la gràcia de Déu l'eleva a sobrenatural. Aquesta acció instrumental requereix unes disposicions, una formació i una docilitat a l'acció divina".*

Amb la fe, la seva esperança va anar creixent al llarg de la seva vida. Convençut d'estar embarcat en un voler de Déu, don José María posava en joc els seus talents i tot ho confiava a l'oració. Davant els encàrrecs rebuts, es recolzava en el Senyor amb seguretat plena, confiat en ell i en els mitjans sobrenaturals: oració i penitència.

El 1961 va arribar a Alemanya. La seva aportació apostòlica va ser notable, com recordava mossèn Alfonso Par: *"Els fonaments i les directrius inicials i l'assentament de la tasca apostòlica a Alemanya els va posar i són obra de José María. Quan va arribar ell, nosaltres no sabíem com seguir endavant (...). Amb la seva arribada va canviar tot. És a dir, ens sentíem segurs, protegits i dirigits. Va ser com el canvi d'un dia ennuolat a un dia de sol esplendorós. La mateixa realitat exterior de la tasca, amb les seves dificultats objectives, però ara tot ple de color, de sentit i de vida, amb visió clara i amb perspectives optimistes. (...) Per mi, tenir a Mn. José María, era com tenir al nostre Fundador al costat de nosaltres. Mn. José María tenia identitat de criteri, completament lleial al seu esperit i posseïa, a més, una intel·ligència molt pràctica i excepcional".*

Unida a la fe i l'esperança hi ha la caritat. El seu amor a Déu es manifestava en la cura amb què realitzava diàriament les pràctiques de pietat que tenia previstes, de manera particular les eucarístiques. Així ho recordava Eileen Hourihan: *"El seu amor a la Missa i la manera com la celebrava infonien molta devoció. La manera tan devota amb què besava l'altar, just en començar, et deixava veure que realment era per a ell la seva cita més important del dia".*

Es ficava en Déu, recordava José Gabriel de la Rica, en celebrar l'Eucaristia: *"El seu amor a Déu era visible quan celebrava la Missa. Sense distreure's es concentrava en les paraules, llegia a poc a poc amb esforç, ja que ell tendia a llegir rapidíssim. Podia llegir en diagonal, però en la Missa s'aturava a cada pausa i s'esforçava a pronunciar cada paraula".* També es recollia en impartir la benedicció amb el Santíssim. Algunes de les primeres dones de l'Opus Dei, com Dorita Calvo, recorden que van comentar entre elles: *"Com estreny el Dr. José María el copó contra el seu pit, després de donar-nos la Benedicció amb el Santíssim!: Li dona una abraçada!".* Precisament en els anys posteriors al Concili Vaticà II, quan es van produir greus abusos en matèria litúrgica, don José María va posar especial interès a viure amb intensitat i unció els ritus establerts per l'Església. Sabia que només així podria orientar els fidels de l'Opus Dei i les persones que atenia sacerdotalment

Extracte d' *Obrint horitzons*, de José Carlos Martín de la Hoz

Fama de santedat

El marit d'una de les meves amigues portava molt temps sense feina, i la família, amb tres fills, vivia una situació econòmica difícil.

plau, no resi més perquè té tanta feina que no la pot atendre. Una és una feina estable que havíem desitjat des de ja fa molt de temps.

Amb la meva bona experiència en les peticions a Mn. José María, vaig començar una novena amb aquesta intenció.

MS
(Full informatiu nº 3)

Ahir la meva amiga em demanà, a través del seu marit que, si us

Oració per a la devoció privada

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les meves ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a altres moltes ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demani's). Així sia.